

ת"פ 23650/09/13 - מדינת ישראל נגד ראמי גמהור, מראד טבנגה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23650-09-13 מדינת ישראל נ' גמהור(עציר) 30 מרץ 2014

ואח'

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.ראמי גמהור (עציר)

2.מראד טבנגה (עציר)

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. ביום 12.3.2014 הרשעתי את הנאשמים לפי הודאתם, שניתנה שלא במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו להם בכתב-האישום כדלקמן: התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); וכן שהייה בלתי חוקית בישראל לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

בהתאם לעובדות כתב-האישום בהן הודו הנאשמים, ביום 3.9.2013 בסמוך לשעה 20:30, התפרצו הנאשמים ביחד עם אחרים שפרטיהם אינם ידועים במדויק למאשימה, לדירת מגורים במושב אורה. באותן הנסיבות, הנאשמים התפרצו לדירה ביחד עם האחרים בכך שנטלו סולם שהיה מונח בחצר הדירה, הניחו את הסולם בסמוך לחלון הדירה, שברו את תריס החלון באמצעות מברג ונכנסו פנימה דרך הפתח שנוצר לתוך הדירה. הנאשמים הסתובבו בדירה וגנבו ממנה ציוד הכולל ארנק איפור וכלי איפור; מזוודה שחורה ובתוכה ספרים, מסמכים, מחשב נייד וחגורות גב; ציפית ובתוכה מוצרי איפור ובושם; תיק שחור ובתוכו שני בשמים, ספר תהילים, סידור ושני ספרונים; שקית אדומה ובתוכה נעלי עקב ותכשיטים שונים; וכן תיק גב שחור ובתוכו ציוד סאונד ומוצרי אלקטרוניקה. באותן הנסיבות, שהו הנאשמים בישראל ללא היתר כדין.

טיעוני הצדדים לעונש

2. המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, ועתרה בגין שתי העבירות למתחם ענישה הולמת שנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. בכל הנוגע לגזירת העונש בגדרי המתחם, טענה המאשימה כי יש להבחין בין הנאשם 1 שהינו בעל הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש וכן מאסר מותנה בר-הפעלה, לבין הנאשם 2 שהינו חסר עבר פלילי. בכל הנוגע לנאשם 1 - עתרה המאשימה להשית עליו עונש ברף הגבוה של המתחם הנטען, קרי- 36 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלה במצטבר של עונש המאסר המותנה בן 6 החודשים התלוי ועומד כנגדו. בכל הנוגע

לנאשם 2 - עתרה המאשימה להשית עליו עונש ברף הבינוני של המתחם הנטען, קרי- 24 חודשי מאסר בפועל.

מנגד, בא-כוח הנאשם 1 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא, וטען כי יש להסתפק בעונש של 12 חודשי מאסר בפועל. עוד טען הסנגור כי יש להפעיל בחופף את עונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד מרשו.

בא-כוח הנאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ל- 9 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד על כך שמדובר בהרשעה ראשונה של מרשו בפלילים שהודה במעשים וגילו צעיר (כבן 22). בהתחשב בכך ובנסיבותיו האישיות של הנאשם 2, עתר הסנגור להסתפק בימי המעצר של מרשו (כ- 7 חודשים).

מתחם העונש ההולם

3. שני הנאשמים הורשעו בביצוע שתי עבירות - שהייה בלתי חוקית בישראל וכן התפרצות למקום מגורים. בנסיבות העניין, אני סבורה כי שתי העבירות אחוזות זו בזו הן מבחינה כרונולוגית והן מבחינה מהותית. בהתחשב בכך, ובהתאם להסדר הקבוע בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, אני סבורה כי יש להשקיף על העבירות הנדונות כאירוע אחד, ולקבוע מתחם ענישה הולמת לאירוע כולו.

4. העבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, טומנת בחובה פגיעה מהותית **בערכים חברתיים** של הגנה על הקניין והרכוש של הפרט, לצד פגיעה בפרטיות ובתחושת הביטחון האישי שהרי ביתו של אדם אמור לשמש כמבצרו. אעיר כי מעובדות כתב-האישום, נראה לכאורה כי בעלי הדירה לא שהו בתוכה בעת ביצוע מעשה ההתפרצות. עם זאת, ברי כי התפרצות של שני הנאשמים בצוותא עם אחרים, לדירת-מגורים בשעת ערב מאוחרת על-מנת לבצע גניבה, מהווה אירוע חמור שמלבד הפגיעה בקניין ובפרטיות, טומן בחובו גם פוטנציאל להתפתחות אלימה (למרבה המזל, פוטנציאל זה לא התממש במקרה דנן). אשר לעבירת השהייה הבלתי חוקית בישראל - עבירה זו חותרת תחת ריבונותה של המדינה לקבוע את זהות השהים בשעריה, ובנסיבות העניין היא גם פגעה בשלום הציבור שהרי הנאשמים שהו בישראל שלא כדין לצורך ביצוע עבירת רכוש בצוותא.

בחינת **נסיבות ביצוע העבירות** מלמדת כי בשעת-ערב מאוחרת, בעוד הנאשמים שהו בישראל שלא כדין, הם חברו לאחרים שזהותם אינה ידועה, טיפסו לחלון דירת-מגורים באמצעות סולם שהיה מונח בחצר, שברו את תריס החלון באמצעות מברג ונכנסו פנימה. יוער כי לנאשמים לא יוחסה בכתב-האישום עבירה של גניבה ולפיכך הם לא הורשעו בה. עם זאת, מעובדות כתב-האישום בהן הודו הנאשמים עולה כי הם נטלו לרשותם שלא כדין פרטי רכוש רבים ובעלי ערך מתוך הדירה, כמפורט בכתב-האישום. ניתן להתחשב בכך כחלק מנסיבות ביצוע עבירת ההתפרצות. אוסיף כי פרטי הרכוש שנתפסו, הוחזרו למתלונן.

בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם; בהתחשב בענישה הנוהגת; ובשים לב לחומרת נסיבות ביצוע העבירות; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות של התפרצות למקום מגורים ושהייה בישראל שלא כדין במקרה דנן **נע בין 12 ל- 25 חודשי מאסר בפועל** (ראו והשוו: ת"פ (י-ם) 47486-01-13 מדינת ישראל נ' גנימאת (9.10.2013) וכן: עפ"ג (י-ם) 21338-11-13 גנימאת

נ' מדינת ישראל (6.1.2014)). יוער כי לא ראיתי, ואף לא התבקשתי, לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה.

קביעת העונש המתאים

5. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, יש מקום להבחין בין שני הנאשמים, בעיקר נוכח השוני בשאלת קיומו של עבר פלילי ובשאלת קיומו של עונש מאסר מותנה בר-הפעלה.

בכל הנוגע לנאשם 1 - **לקולא**, שקלתי את הודאתו של הנאשם בעובדות כתב-האישום שלא במסגרת הסדר טיעון, את נטילת האחריות הנלוות לכך וכן את החיסכון במשאבים ציבוריים בגין ייתור הצורך בניהול הוכחות. עוד שקלתי את נסיבותיו המשפחתיות והאישיות של נאשם 1, כפי שפורטו בטיעוני הסנגור. **לחומרה**, שקלתי את חומרת העבירות ואת ההכרח להעביר מסר עונשי שיהיה בו כדי להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנות המעשים. לחובת הנאשם 1 נזקף גם עברו הפלילי המכביד, הכולל מספר ניכר של הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש (לרבות בעבירות של התפרצות למקום מגורים), בגינן ריצה הנאשם מספר עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. אף-על-פי-כן, הנאשם לא חדל מלשוב ולשהות בישראל שלא כדין ולבצע עבירות פליליות בתחומה (במקרה דנן עבירת רכוש). גם קיומו של עונש מאסר על-תנאי בר-הפעלה, לא התריע את הנאשם מלשוב על מעשיו, וזאת זמן קצר לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בפועל ארוך. בהתחשב בכל אלה, ראיתי לגזור על נאשם 1 עונש מחמיר ביחס לנאשם 2. אשר לעונש המאסר המותנה - כנגד הנאשם 1 תלוי ועומד עונש מאסר על-תנאי בן 6 חודשים בגין עבירת שב"ח. נוכח הנסיבות לחומרה, ובשים לב לכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין, אראה להפעיל את מרביתו של עונש זה במצטבר. חלק קטן מעונש המאסר המותנה יופעל בחופף לעונש שנגזר בהליך הנוכחי, בשים לב להודאתו של הנאשם בעבירות שיוחסו לו, וזאת שלא בפתחו של יום הוכחות ושלא במסגרת הסדר טיעון, באופן שראוי כי ייזקף לזכותו.

בכל הנוגע לנאשם 2 - לצד חומרת העבירות והצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני ביצוען, ראיתי לזקוף לטובת הנאשם 2 את הודאתו בעובדות כתב-האישום שלא במסגרת הסדר טיעון, וכן את נטילת האחריות הנלוות לכך תוך חסכון במשאבים ציבוריים כמוסבר לעיל. כמו כן, שקלתי את נסיבותיו האישיות של נאשם 2, כפי שפורטו לפניי בטיעוניו של בא-כוחו, לרבות הגיל הצעיר (כבן 22 בעת ביצוע העבירות). בנוסף, ראיתי ליתן משקל ממשי לכך שבניגוד לנאשם 1, הרי הנאשם 2 הינו חסר עבר פלילי, וזו היא לו הרשעתו הראשונה בפלילים. בהתחשב בכל אלה, ובשים לב להעדרו של עבר פלילי, ראיתי להסתפק בעניינו של נאשם זה ברף התחתון של מתחם הענישה ההולמת כפי שנקבע לעיל.

סוף דבר

6. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על כל אחד מהנאשמים כדלקמן:

נאשם 1:

א. 17 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. עונש המאסר על-תנאי בן 6 החודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 4064/09 בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב יופעל כך ש- 4 חודשים ממנו יהיו מצטברים וחודשיים (2 חודשים) ממנו יהיו חופפים לעונש המאסר בפועל שנגזר בפסקה א' לעיל. **סה"כ על הנאשם 1 לרצות 21 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.**

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירה של כניסה או שהייה בישראל שלא כחוק.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

נאשם 2:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירה של כניסה או שהייה בישראל שלא כחוק.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

המוצגים שנתפסו יחולטו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, במעמד הצדדים.